Digitized by Google

Digitized by Google

REGVLA PRIMITIVA ORD. Beatiſsimę Virginis Marię de Monte Carmelo

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

A B. ALBERTO PATRIARCHA Hieroſolymitano tradita,

ET AB INNOCENTIO IIII. confirmata.

ALBERTVS, Dei gratia Hieroſolymitanæ Eccleſię vocatus Patriarcha, dilectis filijs Brocardo, & cæteris Fratribus eremitis, qui ſub eius obedientia, iuxta fontem Eliæ, in monte Carmeli morantur; in Domino ſalutem, & ſancti Spiritus benedictionem. Multifariè, multiſque modis ſancti Patres inſtituerunt, qualiter quiſque in quocumque ordine fuerit, vel quemcumque modum religioſæ vitæ elegerit, in obſequio Ieſu Chriſti viuere debeat, & eidem fideliter de corde puro, & conſcientia bona deſeruire. Verùm, quia requiritis à nobis, vt iuxta propoſitum veſtrũ tradamus vobis vitæ formulam, quam tenere in poſterum debeatis:

DE PRIORE HABENDO & tribus ſibi promittendis.

ILLVD in primis ſtatuimus, vt vnum ex vobis habeatis Priorem, qui ex vnanimi, omniumque aſſenſu, vel maioris, & ſanioris partis, ad hoc officium eligatur, cui obedientiam promittat quilibet aliorum, & promiſſam ſtudeat operis veritate ſeruare, cum caſtitate, & abdicatione proprietatis.

De receptione locorum.

LOca autem habere poteritis in eremis, vel vbi donata vobis fuerint, ad veſtrę religionis obſeruantiam apta, & commoda, ſecundum quod Priori, & Fratribus videbitur expedire.

De Cellis Fratrum.

PRæterea, iuxta ſitum loci, quem inhabitare propoſueritis, ſinguli veſtrum ſingulas

gulas habeant cellulas ſeparatas; ſicut per diſpoſitionem Prioris ipſius, & de aſſenſu aliorum Fratrum, vel ſanioris partis, eædem cellulæ cuique fuerint aſſignatæ.

De communi refectione.

ITa tamen, quòd in communi refectorio, ea, quæ vobis erogata fuerint, communiter aliquam lectionem ſacræ Scripturæ audiendo, vbi commodè poterit obſeruari, ſumatis. Nec liceat alicui Fratrum, niſi de licentia Prioris, qui pro tempore fuerit, deputatum ſibi mutare locum, vel cum alio permutare. Cellula Prioris ſit iuxta introitum loci, vt venientibus ad eundem locum, primus occurrat, & de arbitrio, & diſpoſitione ipſius, poſtmodum, quæ agenda ſunt, cuncta procedant. Maneant ſinguli in cellulis ſuis, vel iuxta eas, die, ac nocte in lege Domini meditantes, & in orationibus vigilantes, niſi alijs iuſtis occaſionibus occupentur.

De Horis Canonicis.

HI, qui Horas Canonicas cum Clericis dicere norunt, eas dicant, ſecundùm conſtitutionem Sanctorum Patrum, & Eccleſiæ approbatam conſuetudinem.

Digitized by Google

Qui eas non nouerint ; vigintiquinque vicibus Pater noſter dicant in nocturnis vigilijs, exceptis Dominicis, & ſolemnibus diebus, in quorum vigilijs, prædictum numerum ſtatuimus duplicari, vt dicatur Pater noſter vicibus quinquaginta. Septies autem eadem dicatur oratio in Laudibus Matutinis. In alijs quoque Horis, ſepties ſimiliter eadem dicatur oratio ſigillatim, præter officia veſpertina, in quibus ipſam quindecies dicere debeatis.

De non habendo proprium.

NVllus Fratrum ſibi aliquid proprium, eſſe dicat: ſed ſint vobis omnia communia, & diſtribuatur vnicuique per manum Prioris, vel per Fratrem ab eodem ad idem officium deputatum, prout cuique opus erit, inſpectis ætatibus, & neceſſitatibus ſingulorum.

Quod licet habere in communi.

ASinos autem, ſiue mulos, prout veſtra expoſtularit neceſſitas, vobis habere liceat, & aliquot animalium, ſiue volatilium ad nutrimentum.

Digitized by Google

De Oratorio, & cultu diuino.

ORatorium, prout commodiùs fieri poterit, conſtruatur in medio cellularum, vbi manè per ſingulos dies, ad audienda Miſſarum ſolemnia conuenire debeatis, vbi hoc commodè fieri poteſt.

De Capitulo, & correctione Fratrum.

DOminicis quoque diebus, vel alijs, vbi opus fuerit, de cuſtodia ordinis, & animarum ſalute tractetis: vbi etiam exceſſus, & culpæ Fratrum, ſi quæ in aliquo deprehenſæ fuerint, charitate media corrigantur.

De Ieiunio Fratrum.

IEiunium ſingulis diebus, exceptis Dominicis obſeruetis, à feſto Exaltationis ſanctæ Crucis, vſque ad diem Dominicæ Reſurrectionis, niſi infirmitas, vel debilitas corporis, aut alia iuſta cauſa ieiunium ſolui ſuadeat, quia neceſſitas non habet legem.

De abſtinentia carnium.

Ab eſu carnium abſtineatis, niſi pro infirmitatis

tatis, vel debilitatis remedio ſumantur. Et quia vos oportet frequentiùs mendicare itinerantes, nè ſitis hoſpitibus oneroſi, extra domos veſtras ſumere poteritis pulmenta cocta cum carnibus: ſed & carnibus ſupra mare veſci licebit.

Exhortationes.

QVia verò tentatio eſt vita hominis ſuper terram, & qui piè volunt viuere in Chriſto, perſecutionem patiuntur: aduerſarius quoque veſter diabolus, tanquā leo rugiens, circuit quærens quem deuoret, omni ſollicitudine ſtudeatis indui armatura Dei, vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias inimici. Accingendi ſunt lumbi veſtri cingulo caſtitatis, muniendum eſt pectus cogitationibus ſanctis. Scriptum eſt enim: Cogitatio ſancta ſeruabit te. Induenda eſt lorica iuſtitiæ, vt Dominum Deum veſtrum, ex toto corde veſtro, & ex tota anima veſtra, & tota virtute diligatis, & proximum veſtrum tanquam vosipſos. Sumendum eſt in omnibus ſcutum Fidei, in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere. Sine Fide enim impoſſibile eſt placere Deo. Galea quoque ſalutis capiti imponenda eſt, vt de ſolo Saluatore ſperetis ſalutem, qui ſaluum facit populum ſuum à peccatis eorum.

rum. Gladius autem ſpiritus, quod eſt verbum Dei, abundanter habitet in ore, & in cordibus veſtris: & quæcumque vobis agenda ſunt, in verbo Domini fiant. Faciendum eſt vobis aliquid operis, vt ſemper diabolus inueniat vos occupatos, nè ex ocioſitate veſtra, aliquem intrandi aditum ad animas veſtras valeat inuenire. Habetis in hoc, beati Pauli Apoſtoli magiſterium pariter, & exemplum, in cuius ore Chriſtus loquebatur, qui poſitus eſt à Deo prædicator, & Doctor gentium, in fide, & veritate, quem ſi ſecuti fueritis, non poteritis oberrare. In labore (inquit) & fatigatione fuimus inter vos, nocte, & die operantes, ne quem veſtrum grauaremus: non quaſi nos non haberemus poteſtatem, ſed vt noſmetipſos formam daremus vobis, ad imitandum nos. Nam cùm eſſemus apud vos, hoc denunciabamus vobis: quoniam ſi quis non vult operari, non manducet. Audiuimus enim, inter vos quoſdam ambulantes inquietè, nihil operantes. His autem, qui huiuſmodi ſunt, denunciamus, & obſecramus in Domino Ieſu Chriſto, vt cum ſilentio operantes, panem ſuum manducent. Hæc via ſancta, & bona, ambulate in ea.

Digitized by Google

De Silentio.

COmmendat autem Apoſtolus ſilentium, cùm in eo præcipit operandum. Et quemadmodum Propheta teſtatur: Cultus iuſtitiæ ſilentium eſt. Et rurſus: In ſilentio, & ſpe erit fortitudo veſtra. Ideoque ſtatuimus, vt dicto Completorio, ſilentium teneatis vſque ad Primam dictam ſequentis diei. Alio verò tempore, licet ſilentij non habeatur obſeruantia tanta, diligentiùs tamen à multiloquio caueatur. Quoniam, ſicut ſcriptum eſt, & non minus experientia docet: In multiloquio peccatum non deerit. Et qui inconſideratus eſt ad loquendum, ſentiet mala. Item qui multis vtitur verbis, lædit animam ſuam. Et Dominus dicit in Euangelio: De omni verbo otioſo, quod loquuti fuerint homines, reddent de eo rationem in die Iudicij. Faciat ergo vnuſquiſque ſtateram verbis ſuis, & frænos rectos ori ſuo, ne fortè labatur, & cadat in lingua ſua, & inſanabilis ſit caſus eius ad mortem, cuſtodiens cum Propheta vias ſuas, vt non delinquat in lingua ſua, & ſilentium (in quo cultus iuſtitiæ eſt) diligenter, & cautè ſtudeat obſeruare.

Exhor-

Digitized by Google

Exhortatio Prioris ad humilitatem.

TV autem Frater Brocarde, & quicumque poſt te inſtitutus fuerit Prior, illud ſemper habeatis in mente, & obſeruetis in opere, quod Dominus ait in Euangelio: Quicumque voluerit inter vos maior fieri, erit miniſter veſter: & quicumque voluerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſeruus.

Exhortatio Fratrum, vt Priorem ſuum honorent.

VOs quoque cæteri Fratres, Priorem veſtrum honorate humiliter, Chriſtum potius cogitantes, quàm ipſum, qui poſuit ipſum ſuper capita veſtra. Et Eccleſiarum Præpoſitis ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: vt non veniatis in iudicium de contemptu, ſed de obedientia mereamini vitæ æternæ mercedem. Hæc breuiter ſcripſimus vobis: conuerſationis veſtræ formulam ſtatuentes, ſecũdum quam viuere debeatis. Si quis autem ſupererogauerit, ipſe Dominus, cùm redierit, reddet ei. Vtatur tamen diſcretione, quæ virtutum eſt moderatrix.

FINIS.

Digitized by Google

Conſtitutiones Fratrum Diſcalceatorum Congregationis Sancti Eliȩ Ordinis B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo.

PROLOGVS.

De Inſtituti noſtri ratione.

1 QVANQVAM vniuerſi, quos æternæ fȩlicitatis tenet deſiderium, in opera charitatis incumbunt; quia tamen charitatis actus duplex eſt, amor nimirum Dei, ac proximi; ſancta Mater Eccleſia filiorum ſuorum ſtudia in duas claſſes diſcreuit, è quibus vna Deo ſoli vacaret, altera proximo propter Deum inſeruiret.

2 Noſtræ verò Religioni duplex bonum hoc, ordine ſeruato, diuinitus collatum eſt, vt potior eius pars eſſet rerum diuinarũ contemplatio, & amor; poſterior autem eſſet actio, ea præſertim, quæ ad proximorum ſalutem pertinet.

3 Quam vitæ rationem ex Dei, & proxi-

morum

morum amore compoſitam, Patres noſtri Elias, & Eliſeus, non ſcripto, ſed rebus geſtis inſtituerunt, & poſteris obſeruandam tradiderunt.

4 Quam etiam, apparente Euangelij luce, tantorum Patrum filij in oriente imitati ſunt; parique animi magnitudine in occidente clariſſimi ſancti Angelus, Albertus, Petrus Thomas, Andreas Feſulanus, alijque multi exercuerunt.

5 Et quamuis ad eam vitæ rationem explendam Regula noſtra quid fieri oporteat aptè tradiderit; quia tamen breuis admodum eſt, & eà expreſſè tradi non potuit, quod ad euentus ſingulos, ętates ſingulę, moreſque requirunt, nonnullas Conſtitutiones multis experimentis probatas, Regulæ ipſi conſentaneas, in Generalibus Capitulis Religio noſtra ſanciuit, quæ in tres partes diuiduntur.

In prima quippè agitur de actibus ad mores attinentibus.

In ſecunda de diuerſorum Conuentuum inſtitutione.

In tertia de gubernatione, quæ prædicta cuncta tuetur.

PARS

Digitized by Google

venialem obligat . Conſtitutiones autem, Ordinarium, Manuale, Inſtructiones, & viuæ vocis mandata non ad culpam, ſed ad pœnam impoſitam, vel à Superiore imponendam obligant; niſi contemptus adſit, aut contrarium eius, quod ſtatuitur ex natura ſua, aut aliunde culpa ſit .

5 Sola trium votorum ſolemnium, & quarti de non ambiendo grauis transgreſsio, & officij diuini omiſsio mortalis eſt: obedientiam autem, tunc ſolummodo quis grauiter tranſgreditur, cum ea, quæ per ſcriptum ſub formali præcepto, vel cenſura iubentur, non obſeruat .

6 At Religioſi veri, licet hæc obligationis diſcrimina, explorata habere debeant; ſic tamen erga Superiores Chriſti vicem gerentes, affici debent, vt quidquid ab eis, ſeu ſcripto, ſeu verbotenus iniungitur, ea mente perficiant, quaſi omiſsio, vel repugnantia mortalis eſſet.

7 Quam obedientiæ perfectionem vt acquirant, præcipimus, vt ad communes actus ſigno conuocati, ſedulo conueniant, & officia quæuis per communem tabulam eis iniuncta perficiant, litteraſque ſine Superioris eas partim ſaltem lecturi conceſſu, nec mittant, neque recipiant .

8 Præcipimus deinde, vt nihil quamuis minimum, etiam ad corporis refectionem, cuiuſ-

cuiuſmodi eſt aquæ potus, præter communes horas; vel ad animæ alimoniam, cuiuſmodi eſt Euchariſtię Sacramentum, præter deſignatos cunctis Fratribus dies, ſinę Superioris venia ſumant. Quod & in rebus ad veſtitum, & libros, totamque clauſtri diſciplinam pertinentibus obſeruari præcipimus, vt ſatisfiat Regulæ dicenti: Et de Superioris arbitrio poſtmodũ, quæ agenda ſunt, cuncta procedãt.

adiungitur decretum cap. generalis

Cap. II. De Caſtitate.

1 BEatiſſimæ Virginis filios ſingulari decet caſtitate nitere; quæ licet in corde ſedem habeat, externam ſenſuum cuſtodiam quoque requirit.

2 Quamobrem Fratres noſtri, & motus internos, & ſenſus externos, oculos præſertim, ita moderentur, vt nihil non caſtum patiantur, aut præ ſe ferant.

3 Familiaritatem mulierum etiam pudicarum vitent: cũq; Dei oculis omnia nuda, & aperta ſint, eas alloquuturi ita modeſtè ſe gerant, ac ſi in Eccleſia ipſa cum populi frequentia verſarentur.

4 Vt autem ab omni ſpecie mali huius abſtineant, præcipimus vt foras prodeuntes bini, ac indiuidui procedãt, ne aliquod ex ſeparatione periculum immineat.

5 Cum vero mulieres foris alloquuntur, + oſtium

oſtium loci pateat, vt ſocius alter, ſi velit, alterum facilè videre poſſit.

6 Si quis autem (quod Deus auertat) quippiam parum caſtum commiſerit, ſi occultum ſit, & ſpes emendationis adſit, ſtatim ſocius illum ſecreto corripiat.

7 Si tamen facta correptione videat ſe non profuiſſe, aut ante factam, re prudenter expenſa, non credat ſe profuturum; reuelet culpam alicui, quem profuturum exiſtimet, quo deficiente, reuelet Superiori pio, ac prudenti, cuius conſilia efficaciora ſunt.

8 Si tamen ſæpe, aut ſemel tantùm labentem, ſed vno lapſu bono Religionis nomini nocentem videt, Superiori tanquam patri, aut pro qualitate culpę, quaſi iudici deferat, vt ſubditi lapſi ſalutem quęrat, & bonum Religionis nomen ſublatum reſtituat.

Cap. III. De Paupertate.

1 VT Redemptorem noſtrum, qui cum eſſet diues, egenus propter nos factus eſt, Fratres noſtri perfectiùs imitentur; præcipimus, vt bona omnia ſint omnibus communia, & ſub nullo prætextu rem aliquam etiam minimam, tãquam propriam vllus poſſideat, vel ſuo tantum vſui domi, foriſue reſeruet.

2 Domus noſtræ, quæ miſsionibus deſtinatæ non ſunt, in vrbibus, vel oppidis ma-

B gnis

tatis , vel debilitatis remedio ſumantur. Et quia vos oportet frequentiùs mendicare itinerantes , nè ſitis hoſpitibus oneroſi , extra domos veſtras ſumere poteritis pulmenta cocta cum carnibus : ſed & carnibus ſupra mare veſci licebit .

Exhortationes.

QVia verò tentatio eſt vita hominis ſuper terram, & qui piè volunt viuere in Chriſto,perſecutionem patiuntur: aduerſarius quoque veſter diabolus, tanquã leo rugiens , circuit quærens quem deuoret, omni ſollicitudine ſtudeatis indui armatura Dei , vt poſſitis ſtare aduerſus inſidias inimici . Accingendi ſunt lumbi veſtri cingulo caſtitatis , muniendum eſt pectus cogitationibus ſanctis . Scriptum eſt enim : Cogitatio ſancta ſeruabit te . Induenda eſt lorica iuſtitiæ,vt Dominum Deum veſtrum, ex toto corde veſtro , & ex tota anima veſtra , & tota virtute diligatis, & proximum veſtrum tanquam vosipſos . Sumendum eſt in omnibus ſcutum Fidei , in quo poſſitis omnia tela nequiſſimi ignea extinguere . Sine Fide enim impoſſibile eſt placere Deo . Galea quoque ſalutis capiti imponenda eſt, vt de ſolo Saluatore ſperetis ſalutem , qui ſaluum facit populum ſuum à peccatis eorum.

rum. Gladius autem ſpiritus, quod eſt verbum Dei, abundanter habitet in ore, & in cordibus veſtris: & quæcumque vobis agenda ſunt, in verbo Domini fiant. Faciendum eſt vobis aliquid operis, vt ſemper diabolus inueniat vos occupatos, nè ex ocioſitate veſtra, aliquem intrandi aditum ad animas veſtras valeat inuenire. Habetis in hoc, beati Pauli Apoſtoli magiſterium pariter, & exemplum, in cuius ore Chriſtus loquebatur, qui poſitus eſt à Deo prædicator, & Doctor gentium, in fide, & veritate, quem ſi ſecuti fueritis, non poteritis oberrare. In labore (inquit) & fatigatione fuimus inter vos, nocte, & die operantes, ne quem veſtrum grauaremus: non quaſi nos non haberemus poteſtatem, ſed vt noſmetipſos formam daremus vobis, ad imitandum nos. Nam cùm eſſemus apud vos, hoc denunciabamus vobis: quoniam ſi quis non vult operari, non manducet. Audiuimus enim, inter vos quoſdam ambulantes inquietè, nihil operantes. His autem, qui huiuſmodi ſunt, denunciamus, & obſecramus in Domino Ieſu Chriſto, vt cum ſilentio operantes, panem ſuum manducent. Hæc via ſancta, & bona, ambulate in ea.

De

De Silentio.

COmmendat autem Apoſtolus ſilentium, cùm in eo præcipit operandum. Et quemadmodum Propheta teſtatur: Cultus iuſtitiæ ſilentium eſt. Et rurſus: In ſilentio, & ſpe erit fortitudo veſtra. Ideoque ſtatuimus, vt dicto Completorio, ſilentium teneatis vſque ad Primam dictam ſequentis diei. Alio verò tempore, licet ſilentij non habeatur obſeruantia tanta, diligentiùs tamen à multiloquio caueatur. Quoniam, ſicut ſcriptum eſt, & non minus experientia docet: In multiloquio peccatum non deerit. Et qui inconſideratus eſt ad loquendum, ſentiet mala. Item qui multis vtitur verbis, lædit animam ſuam. Et Dominus dicit in Euangelio: De omni verbo otioſo, quod loquuti fuerint homines, reddent de eo rationem in die Iudicij. Faciat ergo vnuſquiſque ſtateram verbis ſuis, & frænos rectos ori ſuo, ne fortè labatur, & cadat in lingua ſua, & inſanabilis ſit caſus eius ad mortem, cuſtodiens cum Propheta vias ſuas, vt non delinquat in lingua ſua, & ſilentium (in quo cultus iuſtitiæ eſt) diligenter, & cautè ſtudeat obſeruare.

Exhor-

Exhortatio Prioris ad humilitatem.

TV autem Frater Brocarde, & quicumque poſt te inſtitutus fuerit Prior, illud ſemper habeatis in mente, & obſeruetis in opere, quod Dominus ait in Euangelio: Quicumque voluerit inter vos maior fieri, erit miniſter veſter: & quicumque voluerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſeruus.

Exhortatio Fratrum, vt Priorem ſuum honorent.

VOs quoque cæteri Fratres, Priorem veſtrum honorate humiliter, Chriſtum potius cogitantes, quàm ipſum, qui poſuit ipſum ſuper capita veſtra. Et Eccleſiarum Præpoſitis ait: Qui vos audit, me audit; & qui vos ſpernit, me ſpernit: vt non veniatis in iudicium de contemptu, ſed de obedientia mereamini vitæ æternæ mercedem. Hæc breuiter ſcripſimus vobis: conuerſationis veſtræ formulam ſtatuentes, ſecũdum quam viuere debeatis. Si quis autem ſupererogauerit, ipſe Dominus, cùm redierit, reddet ei. Vtatur tamen diſcretione, quæ virtutum eſt moderatrix.

FINIS.

Digitized by Google

Conſtitutiones Fratrum Diſcalceatorum Congregationis Sancti Eliç Ordinis B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo.

PROLOGVS.

De Inſtituti noſtri ratione.

1 QVANQVAM vniuerſi, quos æternæ fęlicitatis tenet deſiderium, in opera charitatis incumbunt; quia tamen charitatis actus duplex eſt, amor nimirum Dei, ac proximi; ſancta Mater Eccleſia filiorum ſuorum ſtudia in duas claſſes diſcreuit, è quibus vna Deo ſoli vacaret, altera proximo propter Deum inſeruiret.

2 Noſtræ verò Religioni duplex bonum hoc, ordine ſeruato, diuinitus collatum eſt, vt potior eius pars eſſet rerum diuinarũ contemplatio, & amor; poſterior autem eſſet actio, ea præſertim, quæ ad proximorum ſalutem pertinet.

3 Quam vitæ rationem ex Dei, & proximorum

morum amore compoſitam, Patres noſtri Elias, & Eliſeus, non ſcripto, ſed rebus geſtis inſtituerunt, & poſteris obſeruandam tradiderunt.

4 Quam etiam, apparente Euangelij luce, tantorum Patrum filij in oriente imitati ſunt; parique animi magnitudine in occidente clariſſimi ſancti Angelus, Albertus, Petrus Thomas, Andreas Feſulanus, alijque multi exercuerunt.

5 Et quamuis ad eam vitæ rationem explendam Regula noſtra quid fieri oporteat aptè tradiderit; quia tamen breuis admodum eſt, & eà expreſſè tradi non potuit, quod ad euentus ſingulos, ętates ſingulę, moreſque requirunt, nonnullas Conſtitutiones multis experimentis probatas, Regulæ ipſi conſentaneas, in Generalibus Capitulis Religio noſtra ſanciuit, quæ in tres partes diuiduntur.

In prima quippè agitur de actibus ad mores attinentibus.

In ſecunda de diuerſorum Conuentuum inſtitutione.

In tertia de gubernatione, quæ prædicta cuncta tuetur.

PARS

venialem obligat. Conſtitutiones autem, Ordinarium, Manuale, Inſtructiones, & viuæ vocis mandata non ad culpam, ſed ad pœnam, impoſitam, vel à Superiore imponendam, obligant; niſi contemptus adſit, aut contrarium eius, quod ſtatuitur ex natura ſua, aut aliunde culpa ſit.

5 Sola trium votorum ſolemnium, & quarti de non ambiendo grauis transgreſsio, & officij diuini omiſſio mortalis eſt: obedientiam autem, tunc ſolummodo quis grauiter tranſgreditur, cum ea, quæ per ſcriptum ſub formali præcepto, vel cenſura iubentur, non obſeruat.

6 At Religioſi veri, licet hæc obligationis diſcrimina, explorata habere debeant; ſic tamen erga Superiores Chriſti vicem gerentes, affici debent, vt quidquid ab eis, ſeu ſcripto, ſeu verbotenus iniungitur, ea mente perficiant, quaſi omiſſio, vel repugnantia mortalis eſſet.

7 Quam obedientiæ perfectionem vt acquirant, pręcipimus, vt ad communes actus ſigno conuocati, ſedulo conueniant, & officia quæuis per communem tabulam eis iniuncta perficiant, litteraſque ſine Superioris eas partim ſaltem lecturi conceſſu, nec mittant, neque recipiant.

8 Præcipimus deinde, vt nihil quamuis minimum, etiam ad corporis refectionem, cuiuſ-

oſtium loci pateat, vt ſocius alter, ſi velit, alte rum facilè videre poſſit.

6 Si quis autem (quod Deus auertat) quip piam parum caſtum commiſerit, ſi occultum ſit, & ſpes emendationis adſit, ſtatim ſocius il lum ſecreto corripiat.

7 Si tamen facta correptione videat ſe non profuiſſe, aut ante factam, re prudenter expenſa, non credat ſe profuturum; reuelet culpam alicui, quem profuturum exiſtimet, quo deficiente, reuelet Superiori pio, ac pru denti, cuius conſilia efficaciora ſunt.

8 Si tamen ſæpe, aut ſemel tantùm laben tem, ſed vno lapſu bono Religionis nomini nocentem videt, Superiori tanquam patri, aut pro qualitate culpę, quaſi iudici deferat, vt ſubditi lapſi ſalutem quęrat, & bonum Re ligionis nomen ſublatum reſtituat.

Cap. III. De Paupertate.

1 VT Redemptorem noſtrum, qui cum eſ ſet diues, egenus propter nos factus eſt, Fratres noſtri perfectiùs imitentur; præci pimus, vt bona omnia ſint omnibus commu nia, & ſub nullo prætextu rem aliquam etiam minimam, tãquam propriam vllus poſſideat, vel ſuo tantum vſui domi, foriſue reſeruet.

2 Domus noſtræ, quæ miſsionibus deſti natæ non ſunt, in vrbibus, vel oppidis ma-

gnis ſitæ, frui nequeant vllis proprijs redditibus niſi in caſibus §. 4. ponendis. Nomine autem redditũum intelligimus etiam prædia, ſiue poſſeſſiones frugiferas, & quodlibet aliud ſtabile etiam frugiferum, præter hortos competentes, aut ſtabile aliud, ſine cuius poſſeſſione Fratres in Conuentibus, quiete, & ſine ſubiectione viuere non poſſunt; aut ſtabilia alia, quę non ſint redditibus percipiendis deſtinata, quamuis nonnihil emolumenti inde proueniat: quæ omnia à Definitorio prouinciali iudicentur.

3 Si in oppidis paruis, vel extra vrbes, & oppida Conuentus noſtri fuerint, Præpoſitus, ac Definitores generales, re maturè conſiderata, ſolius neceſſitatis rationem habentes, concedere poterunt, vt aliquis ex ijs Conuentibus redditus habeat.

4 Conuentus noſtri omnes pro Miſſis, alijſue functionibus pijs annuos redditus moderatæ quantitatis recipere poſſint: qua in re ſi dubium oriatur à Definitorio prouinciali decidetur. Præcipimuſque vt in publico inſtrumento fiat pactum expreſſum, vt ſi fructus integrè non percipiantur ſine culpa ex parte noſtra, pro rata ſolummodo Miſſas dicere teneamur, & ad nihilum, ſi nihil percipiatur. Quòd verò ad quotidianarũ Miſſarũ numerũ attinet, nõ recipiant plures eleemoſynas quã eas, quibus breui ſatisfieri poſſit, nec eam,

quæ

Digitized by Google

quæ cito conſumatur ſub onere perenni relicto; aliàs pactio quæuis ſuper hoc nulla ſit.

5 Si verò bona immobilia, cenſus, aut redditus alicui Conuentui quouis iure obuenerint, Prior nec vendere, nec alienare valeat, niſi de cōſenſu Definitorij prouincialis, quod iuxta Summ. Pontif. conceſſiones, & priuilegia ea bona diſtribuere, vel alicui loco tribuere poterit, prout ei in Domino videbitur expedire.

6 Ne Fratres noſtri pia opera contemnere videantur, quaſi conſcientia coacti, ratione hereditarij iuris legatorum, aut rerum teſtamento, aut quouis alio modo relictarū, de conſenſu Capituli conuentualis litem mouere poſſint, quod per ſęcularem procuratorem ſemper fiat. Statim verò Prouincialem certiorem faciant, cuius mandato litem cœptam proſequantur, vel ab ea abſtineant. Prouincialis autem in proximo Definitorio prouinciali rem totam pertractet, ac iuxta ipſius Definitorij decretum vlterius in lite procedatur, vel ab ea deſiſtatur. Similiter quando ab alijs lis mouetur, ius Religionis, vt obligationi ſatisfaciant, Fratres noſtri modeſtè poterunt defendere.

7 Bona omnia Conuentus in communes officinas reponantur, & aſſeruentur: & inde miniſtri à Superiore deſignati inſpectis ætatibus, & neceſſitatibus ſingulorum, ac de

Superioris ipſius venia, vnicuique neceſſaria prouideant: ſine Superioris autem venia nullus quippiam recipiat, vel reſeruet, aut vlli donet, vel cum ſæculari, aut etiam Religioſo permutet.

8 Omnia ex officinis deprompta, & Fratrum vſui ſemel attributa, Superior ad nutum auferre, ac permutare valebit; qui ſuperuacanea quæque, & elaborata in Monaſterio pauperum eſſe non permittat; eiuſmodi quippè omnia præſertim aurea, argentea, vel ex materia qualibet pretioſa, etiam deuotionis gratia Religioſis omnibus prohibemus: Fratres verò, ſimul, ac rerum vſu non eguerint, in communes officinas reponent. Qui autem hac in re culpam commiſerit pœnam mediam feret.

9 Singulorum Fratrum cellę ſic inſtruantur; lectus fiet ex corticibus arborum, ſeu ex tabula vna, vel pluribus, latus circiter quatuor, altus duos fere palmos, qui duas vel tres tantùm lodices nullo artificiali colore tinctas, & puluinum laneum lana plenum habebit. Infirmis verò permittitur aliquod ſtramentum. Menſa ſit inelaborata, & apta libris neceſſarijs ſuſtinendis, quibus ſi forte non ſufficiat, fulcimentum aliquod ligneum impolitum concedatur; ſedile verò ſit ligneũ, aut paleis, vel herbis textum. Potiſſima vero ſupellex ſit Crux, & aliquæ Imagines ex charta

ta, ad excitandum affectum opportunæ.

10 Quia verò tam modica ſupellex, & nullius propria, cuſtodia vlla inter domeſticos, niſi ab extraneis non eget; arcas, & capſas omnes obſeratas, & cellarum claues Fratribus prohibemus. At commune aliquod inſtrumentum, quo cellæ ſæcularibus clauſæ à Fratribus communiter claudi, aperirique poſſint, in morem volumus induci, vbi opus eſſe Prouinciali videbitur.

11 Præpoſitus autẽ, Definitores generales, Prouinciales, Procurator generalis ad ſuarũ functionum ſcripta, ſingulorum Conuentuum Procuratores ad communium expenſarum nummos ſeruandos, paruam capſam obſeratam, Priores vero in arca trium clauium conditam arculam ad officij ſui litteras, epiſtolaſque ſecreto dignas reponendas habere poſſint. Alij vero Religioſi, ſub nullo prætextu etiam pio, pecuniam vllã, putà vt eam reſtituant, aut in eleemoſynas diſtribuant, apud ſe retinere poſſint, ſed eam in arca triũ clauium aſſeruandam deponant, vel Priori ſeruandam tradant, res item alias ſibi creditas in communibus officinis cuſtodiendas deponant.

12 Nullus, etiam charitatis obtentu eleemoſynam alijs, etſi parentibus, aut germanis Fratribus erogandam vltra vnum aureum ſine venia Definitorij Prouincialis poſtulet:

ad eam vero quantitatem Prior Conuentus veniam poterit impertire. Hac vero Conſtitutione eleemoſynas à cōcionatoribus è pulpito poſtulari ſolitas non prohibemus, dummodo pro neceſſitatibus noſtrorum Conuentuum nihil poſtulent.

13 Si quis, (quod nunquam fore in Domino ſperamus) de proprietatis culpa conuincatur, per annos duos iuxta Concilij Tridentini decretum, vocis actiuæ, ac paſſiuæ eo ipſo priuationem incurrat; ac præterea in carcerem per duos menſes ſine vlla diſpenſatione includatur.

Cap. IIII. De Oratione mentali.

1 CVm inſtituti noſtri potior pars ſit contemplatio, ad quam per continuam Dei præſentiam, & ſtatas, quotidianasq. orationis horas tendendum eſt; decernimus, vt ſingulis diebus, ante, vel poſt Primam, per vnam horam; & pariter ante, vel poſt Completorium (pro temporum diſcrimine, vt in ordinario traditur) per vnam ſimiliter horam, fiat mentalis oratio.

2 Fiet autem vulgò communis oratio in Choro, vel in alio ad quietem commodiore loco, qui nec obſcurus, nec nimia luce illuſtratus ſit; in quem poſtquam Fratres conuenerint, præmiſſa Antiphona Veni ſancte Spiritus

ritus, & oratione, Deus qui corda fidelium &c. legetur aliquid ex deſignato piarum meditationum libro, quod præbeat materiam meditandi, peractaque lectione vſque ad finem horę ſilentes orabunt.

3 Hora verò ab ingreſſu elapſa, Præſide incipiente, dicant omnes Antiphonã Sub tuũ præſidiũ, Præſesq; ſubiungat orationes, Protege Dñe, Eccleſiæ tuæ, Deus virtutum, Deus venię largitor, Prætende Domine: quibus interdum poterit adiungi alia de venia Superioris, ac in hunc modum abſoluatur oratio.

4 Curet autem Superior, vt inter Fratres non choriſtas totius noctis horæ diſtribuantur, vt orationi coram ſanctiſſimo Sacramento vacent, quod ſi noctu vacare non poſſunt, communi interſint orationi, uel horis alijs à Superiore ipſo deſignatis orent.

Cap. V. De Officio Diuino.

1 VT perfectius obtemperetur Eccleſiæ, Regulæque noſtræ, quę diuini officij debitum à Fratribus clericis requirit; præcipimus ut audito primo quarumuis Horarum Canonicarum ſigno, Fratres ab alijs operibus deſiſtant, & ante ultimum ſignum ad locum deſignatum celeriter conueniant, ac inde ad Chorum, pſalmum pro loci diſtantia alternatim dicentes, inceſſu graui, modeſte accedãt;

Digitized by Google

ibique diuinum officium ſimplici uoce, uno,parique ſono Eccleſiæ Romanæ more, iuxta litteras Sixti V.religioſe perſoluant.

2 Horæ matutinæ ſemper media nocte dicantur, niſi obſtet urgens neceſsitas, quæ quam rariſſimè admittatur.Cum uerò ex tali neceſſitate,nocte media intermittuntur, ita prorogentur, ut ante horam orationis manè ſolitam recitētur,& ſtatim ſolita fiat oratio; præterquam in Octaua Corporis Chriſti, in qua Eccleſiæ conſuetudinem Fratres noſtri poterunt obſeruare.

3 Completorium in crepuſculo, ſcilicet cum ad Salutationem Angelicam communiter pulſatur,ſemper recitabitur, niſi aliqua iuſta cauſa prorogari, uel anticipari debere perſuadeat.

4 Reliquæ Horæ Canonicæ à Fratribus loco,& tempore, modoque in Ordinario præſcriptis pro diuerſitate ſolemnitatum, ſedatè dicentur.

5 In omnibus Cœnobijs diebus Dominicis,ac feſtis primæ,& ſecundæ claſſis,ac feſtiuitatibus Domini, & Beatiſſimę Virginis, & in feſtis de pręcepto anni totius,in feſtis quoque conſuetudinis,quæ uim præcepti habeat, & in Sanctorum Religionis noſtræ ſolemnitatibus Miſſa cantetur. In Sabbathis uero totius anni, iuxta modum in Ordinario præſcriptum, Miſſa cantabitur, Antiphonaque

Salue

Digitized by Google

Salue Regina in Sabbathis, & in uigilijs omnibus Beatiſsimæ Virginis canetur. Litaniæ quoque Beatiſſimæ Virginis poſt Veſperas, & in Quadrageſima poſt quietem meridianam in Choro recitentur.

6 Fratres non choriſtæ precum ſuarum debitum ex Regulæ præſcripto ſoluant, feſtiſque diebus maiori Miſſę, ac Horis Veſpertinis interſint.

Cap. VI. De ſacris Confeſſionibus.

1 SAcramento pœnitentiæ cum intima culparum etiam leuium deteſtatione, noſtri Fratres frequenter utantur, ut maiorem fructum percipiant.

2 Expedit autem ad huiuſmodi fructum percipiendum deſignatos habere Confeſſarios. Quapropter ſtatuimus primum vt Fratribus profeſsis non ſacerdotibus, duos, & vbi opus eſſe videbitur, plures ordinarios Confeſſarios à Prouinciali approbatos, Superior quiſque deſignet, quibus tantum Fratres illi confiteantur. Extra quos Superior, cùm expedire iudicauerit, poterit concedere, vt alicui Patri è Conuentu, etiam à Prouinciali non approbato, Fratres confiteri poſſint: quod & raro concedet, & ad vnamquamque confeſſionem ſigillatim veniam dabit.

3 Ij verò, qui à Prouinciali ad confeſſiones

Digitized by Google

nes audiendas Fratrum, veniam obtinuerint, in Conuentibus, quorum conuentuales ſunt, ſine Priorum expreſſo conſenſu ea fungi nequeant. Poteritque Prior, cum id in Domino expedire crediderit, ab ea functione ſuſpendere Confeſſarios.

4 Si vero quis ex prædictis Confeſſarijs ſine Prioris expreſſo conſenſu alterius Religioſi confeſſionem audierit, quamuis confeſſio valida ſit, vterque tamen graui pœna puniatur. Quam etiam pœnam feret, omnis ſiue conuentualis, ſiue hoſpes, qui Confeſſarium è noſtris nactus alicui extraneo confitebitur; etſi ad hoc Conuentus Superior ordinarius, licet in euentu rarò, veniam dare poſſit.

5 Fratres noſtri hoſpites, dum per Conuentus noſtræ Congregationis tranſeunt, vel ibi hoſpitantur; Fratres item noſtri omnes iter agentes cuilibet è noſtris Sacerdotibus ad confesſiones audiendas in Congregatione noſtra approbatis, aut approbatis deficientibus, cuilibet ſimplici Sacerdoti noſtro poſſint confiteri ſine alia venia quorumuis Superiorum noſtrorum.

6 Quando tamen noſtri Fratres iter agentes, copiam Confeſſarij è noſtris non habent, aut iuſta de cauſa extra Conuentum manentes cōmodè noſtris cōfiteri nō poſsūt, Cōfeſſario externo, vel Religioſo, vel ſęculari, ſi adſit, ſecus verò ſimplici Sacerdoti cōfiteri poterūt.

De-

7 Declaramus autem Sacerdotes noſtræ Congregationis, qui Generalis, vel Prouincialis, vel Prioris reſpectiuè, vel alias iuxta noſtras Conſtitutiones licentiam ad confeſſiones audiendas non habent, non poſſe confeſſiones etiam Sacerdotum noſtrorum audire, taleſque confeſſiones nullas eſſe: et ſi quod eſſet priuilegium, vel conſuetudo in contrarium, eidem præſenti ſtatuto renunciamus.

8 Confeſſarij verò ſic Fratribus noſtris pœnitentię Sacramentum miniſtrent, vt facultatis ſuæ modum obſeruent, prout in declarationibus expoſitum eſt.

9 Vniuerſos autem Fratres hortamur in Domino, vt ordinario ſuo Confeſſario (quem leui de cauſa mutare non deberent) bis per hebdomadas ſingulas confiteantur. Prælatos etiam monemus in Domino, vt ad paternum erga ſubditos amorem fouendum, illorum confeſſiones libenter, & ſi ab eis petatur frequenter audiant: ſubditoſque ipſos, vt Prælato ſuo crebrò confiteantur, vt is eorum morbos habeat exploratos, & paternis viſceribus eos ſolari, mederique valeat.

Cap. VII. De Euchariſtiæ Sacramento.

1 NIhil eſt, quod ad vnionem diuinam æquè conferat, ac Euchariſtiæ frequens, dignaque ſumptio. Quamobrem ſtatuimus

vt

Digitized by Google

vt Fratres noſtri tàm nouitij, quàm profeſſi non Sacerdotes omnibus diebus Dominicis, feſtiſque Domini, Beatiſſimæ Virginis, Angelorum, Apoſtolorum, Omnium Sanctorum, Eccleſiæ tituli, Patroni Ordinis, aliorumque ſimilium ſacram Euchariſtiam ſumant. Si verò feſta nimis frequentia ſint, ob Sacramenti venerationem Communio aliqua ad Superioris nutum poterit omitti. Ferijs etiam quintis ſi intra hebdomadam nullum feſtum occurrat Fratres noſtri Communionem recipiant.

2 Vt verò Fratres tantum Sacramentum quietiùs recipiant, & gratias agant, aliquanto poſt Primam dictam priuatæ Miſſæ omnes ſimul interſint, & Euchariſtiam ſimul recipiant: ijſque diebus de Euchariſtia, aut ſolemnitate occurrente, vel quouis ſimili collationem ſpiritualem tempore ſolitæ recreationis meridianæ habeant.

3 Vniuerſi autem Fratres, etiam Sacerdotes, die Cœnæ Domini, de Superioris celebrantis manu ſacram Communionem ſumant, niſi quis iuſta de cauſa, & de ipſius Superioris venia ſacrum eo die fecerit, iuxta morem patriç.

4 Caueant verò Sacerdotes, ne Miſſæ celebrationem, niſi ex morbo, aut graui neceſſitate, ac de Superioris conceſſu vllo die prætermittant.

Cap.

Digitized by Google

Cap. VIII. De Examine conſcientiæ, ac Diſciplina.

1 PVrgandæ conſcientiæ ſtudium ijs, qui ad contemplanda diuina purgatos cordis oculos habere cupiunt, valde neceſſarium eſt. Quapropter Fratres noſtri conſcientiæ mundandæ curam gerant.

2 Primùm quidem ſigno prandij dato, omnes in Chorum conueniant, genibuſque flexis per octauam ferè horæ partem ſuas examinẽt conſcientias, ſignoque ſurgendi dato, dicentes pſalmum De profundis, ad refectorium ordinate procedant.

3 Deinde antequam cubitum eant, ad eundem modum conuenientes, conſcientiam ſinguli ſuam examinent. Qui autem in Chorum ire nequiuerit, vbicumque fuerit examen eiuſmodi faciat.

4 Vt vero culpas quas Fratres pẽr examen quotidianum in ſe ipſis agnoſcunt, pœnitentiæ vindicta deleant; & pro Eccleſiæ pace, perfectione, & ampliatione Deum exorent; præcipimus, vt per totius anni curſum tribus in hebdomada diebus, feria nimirum ſecunda, quarta, & ſexta, quandiu pſalmus Miſerere mei cantabitur, ſinguli Fratres ſe ipſos in commune verberent: pſalmo vero abſoluto, dicent Antiphonam Chriſtus factus eſt pro nobis obediens &c. Præſeſq. ſubiunget Orationes

tiones Reſpice, Protege, Eccleſiæ tuæ, Fidelium Deus, Pręꝛende Domine; datoque ſigno ceſſabunt. In hebdomada verò maiore tribus cōtinuis diebus, ſcilicet feria quarta, quinta, & ſexta, ad Chriſti paſſionem celebrandam, flagellabunt ſe in communi Fratres noſtri, quandiu pſalmus Miſerere ter cantabitur.

5 Ab ordinaria tamen diſciplinæ lege in prędatis ferijs occurrentis dies feſti Natiuitatis, feria ſecunda Reſurrectionis, & Pentecoſtes excipiuntur; ſed ſi in prædictis ferijs, ſecunda, quarta, & ſexta, Vigilia Natiuitatis Chriſti, Circumciſio, Epiphania, aliaque ſimilia feſta inciderint, pridie illorum dierum ſe Fratres verberabunt; niſi fuerit Dominica, quia tunc Sabbatho fiet.

Cap. IX. De Ieiunio, & menſæ frugalitate.

1 CVm ieiunij fructus, quo mens alitur vberrimus ſit, æquum eſt Fratres noſtros de prouentu maiore cogitantes, Eccleſiaſticis ieiunijs, quæ alijs communia ſunt, alia plura, & longiora ſubiungere.

2 Quapropter, præter diuturnum illud, quod iuxta Regulam ab incluſa Exaltatione Crucis vſque ad Paſcha obſeruatur, ieiunabunt Fratres noſtri omnibus Vigilijs Beatiſſimæ Virginis, & in Vigilia Corporis Chriſti, die ſancti Marci, niſi Dominica fuerit, & tribus

bus Rogationum diebus, ac vniuerſis ſextis ſe rijs anni totius, ita vt in Quadrageſima, Aduentu, & Vigilijs Beatiſſimæ Virginis quadrageſimali victu, iuxta Patriæ morem, vtantur: reliquis vero diebus lacteis cibis, & ouis veſci poſſint.

3 In communi autem victu frugalitatem commendamus, ita vt quamuis domus quauis ex cauſa bonis affluat, non ob id ſolito hucuſque victui Prælatus quippiam nouum apponat: ſed neceſſarijs prouidè miniſtratis, temperantiæ virtutem colat: ſi autem in hoc genere deliquerit, ad nutum Præpoſiti puniatur.

4 Si vero (quod euenire ſolet) Fratribus aliquid defuerit, meminerint ſe paupertatem Chriſti profiteri, & intime gaudeant, oblato tantæ virtutis exercitio.

5 Ex ijs ergo, quæ ad Conuentus noſtros Chriſtiana charitas miſerit, in refectorio (extra quod raro, & admodum iuſta de cauſa Superiores veſcantur, vel ſubditos veſci ſinant) æquales partes omnibus miniſtrentur, nullique vnquam diuerſum aliquid, vel diuerſè conditum abſque neceſſitate, & Superioris expreſſa venia detur. Superior verò contra facienti, ſicut extra menſam, tempuſque commune comedenti pœnam mediam imponet.

6 Sedulò curet Superior vt omnes ad primam menſam conueniant; extraneos verò præ-

præſertim ſæculares admodum rarò, & cautè ad communem menſam introducat. Nemini autem cuiuſuis conditionis carnes vllo prætextu in refectorio apponantur, neque extra, niſi infirmis: ſimiliter non apponantur etiam hoſpitibus alterius Religionis, immò neque ſæcularibus.

7 Si quis ad vrbem, oppidumvè, vbi Conuentum habemus, è clauſtro exierit, nullam eſcam ibi ſumat, niſi rarò, & ex graui neceſſitate, ac de Superioris expreſſa venia. Superior vero tranſgreſſori grauem pœnam imponat.

8 Carnibus autem extra clauſtra, nec ſubditi, nec Superiores veſcantur, niſi ægrotantes, habitaq; Prælatorum venia, quam ſecum è Monaſterijs ſcriptam ferant. Qui verò in hoc deliquerit, grauem pœnam per duos dies intercalatos ferat.

9 Hortamur autem Fratres noſtros extra clauſtra iuſta de cauſa veſcentes, ne facile vtantur indulgentia Regulæ, quæ pulmenta cum carnibus cocta permittit, ne ſint hoſpitibus oneroſi, quod efficient, ſi leui de cauſa non credant ſe fore hoſpitibus oneroſos.

Cap. X. De Fratrum indumentis.

1 VEſtium aſperitas, & ruditas viros Apoſtolicos decet.

2 Sint ergo veſtimenta Fratrum noſtrorum

rum clericorum ex rudiori panno eiuſdem in omnibus formę, & coloris griſij; præter pallium, & præter interiorem tunicam, & ſubligacula, quæ alba erunt.

3 Habitus vſque ad tres ferè digitos à ſolo ſit longus, cuius inferior circuitus duodecim, vel pro corporis quantitate, quatuordecim palmorum latitudinem non excedat, manicæ duorum palmorum breuium ambitum habentes ad manus medias pertingant.

4 Scapularis latitudo palmum vnum, ac dimidium non excedat, longitudo palmum vnum à ſolo deſinat.

5 Caputium griſium, & album capitis formæ reſpondeat, & nullum in occipitio cacumen habeant, quorum latitudo qua parte ſuper humeros cadit ſit paulo extenſior ſcapularis latitudine, & à tergo altiùs zona digitos quatuor in acumen deſinat.

6 Zona ſit coriacea, & nigra, duos digitos lata, quæ rudi fibula ferrea, vel oſſea ſtringatur, & circiter palmum à ſolo deſinat.

7 Pallium palmo vno altius ſcapulari deſinat, cuius latitudo corpori ità reſpondeat, vt neque nimis anguſtum, neque amplum ſit.

8 Tunica exterior, (quæ indigentibus concedi poterit) ſit eiuſdem coloris cum habitu, ſupernè ſtricta, inferne latior, & habitu aliquanto breuior.

9 Tunica interior lanea ſit, è tenuiore

C ſtamine,

ſtamine, quàm exterior, & altius terra palmos duos deſinat.

10 Subligacula ex rudi tela linea fiant, quæ ob pudorem, nunquam exuantur, & ſub genua deſinant.

11 Sudariola ad emungendas nares lanea ſint, colore habitui ſimilia, vel ex eo, & albo mixta.

12 Sandalia ſint coriacea, quæ quibuſdam corij particulis, velut brachijs, latitudinis quaſi digiti vnius calcaneo, & medio pedi ſoleas aſtringant, & quoad cętera, pedes nudos oſtendant: quæ duas, vel tres tantum ſoleas habere præcipimus.

13 Hæc Fratribus choriſtis erunt communia. Tonſura vero ita fiat, vt corona, ſeu clerica tres circiter digitos ſit lata, & ſuper aurium ſummitatem deſinat. Barba vltra dimidium digitum latum non nutriatur.

14 Nouitij ijſdem veſtibus induantur, ſed ad profeſſorum diſcrimen, è deſinente à tergo caputio appenſam rudis panni oram gerant.

15 Fratres verò Donati pallio, cæteriſque veſtibus eiuſdem cum habitu noſtro griſij coloris ſine caputio vtantur, eorumque habitus palmum dimidium à ſolo deſinat.

16 Prior veſtes alias, aut alterius formæ vltra præſcriptas non permittet. Si vero contrafecerit, ipſe, ac is, cui licentiam conceſſerit, graui pœna puniatur. Non tamen pro-

pterea

pterea charitatem erga ægrotantes, & debiles volumus diminui, quibus omnia neceſſaria miniſtrari præcipimus, ita tamen, vt paupertati congruant.

17 Fratres dum cubant, ſcapulari paruo vtantur, quod ſaltem duobus palmis ſit longum, & vno latum, quo ſimul & tunica interiore accinti dormient. Qui autem in hoc defecerit pœnam mediam feret, ſed qui tunica interiori exutus dormierit, graui pœna punietur.

18 Animaduertant verò Fratres, palmum, quo in hoc capite vſi ſumus, nõ eſſe eum, quo ædificia metimur, ſed breuiorem alium, cuius menſura ad Conſtitutionum calcem deſcribetur.

19 Denique nullus ſanus, vel æger ſuum habitum, hoc eſt ſcapulare exuat, ſed ægrotantibus tenuius permittetur.

Cap. XI. De Silentio.

1 CVm linguæ licentia inſtituti noſtri partem potiorem, qua mens tacita Deo vacat, grauiter lædat: Fratres noſtri ſint tardi ad loquendum, temporaque diſtinguant.

2 Quando enim ſilentium illud ſanctum colitur, quod iuxta Regulam, à Completorio vſque ad proximi diei Primam dictam extenditur, verba omnia, quæ ſine detrimento in

tempus ſilentij non adeò ſtricti differri poſſunt, ſub pœna media prohibemus.

3 Reliquo vero diei tempore, licet nō præcipiamus adeo ſtrictè ſilentiū coli, valde tamen illud commendamus. Propterea præcipimus, vt nullus Fratrū cum alio ſeu Religioſo, ſeu ſæculari ex profeſſo loquatur, niſi de expreſſa Superioris venia, & tūc voce ſubmiſſa.

4 In Choro autem, Clauſtro, Dormitorio, Refectorio, & Cellis, quæ loca ſanctiora ſunt religioſius Fratres ſilentium obſeruent.

5 Verba omnia otioſa, non tantum noxia Fratres noſtri accuratè vitent, & ex more Sanctorum de pijs rebus, iuxta oblatas ſibi occaſiones, ſermonem inſtituant. Sæculares autem, cum quibus agent, pijs ſententijs ad rem prudenter accommodatis, ſemper ad pietatatem hortari conentur. Qui vero in prędictis occaſionibus inter Religioſos contrafecerit leui pœna, qui autē inter ſæculares media puniatur, & prætereà Superior abſtrahat eū ab occaſionibus cū ſęcularibus colloquēdi.

6 Fratres noſtri inter ſe amanter valde, ſuauiterq; loquantur, qua in re ſi defecerint, pro culpæ modo pœnam ferant.

7 Cum vero in commune opus aliquod efficiunt, vel ſileant, vel pſalmos recitent, vel etiam de diuinis rebus verba faciant, aut denique alijs audientibus, pium aliquid vnus è libro legat, ne Regulæ nos in ſilentio operari

Digitized by Google

ri præcipientis, ſpiritum extinguant.

Cap. XII. De otio vitando, & cellarum receſſu.

1 VT Regulæ noſtræ otium vitandum grauiter monentis ſenſum obſeruemus, prę cipimus, vt nullus Superior Fratres in Clauſtro otioſos eſſe permittat; ſed curet, vt omnes intra, vel extra cellas vtiliter occupentur; ſinguliſque ſpiritualia, vel corporalia exercitia, prout expedire in Domino putauerit, præſcribat.

2 Cum verò Regula præcipiat, vt maneāt ſinguli in cellulis ſuis, præcipimus Superioribus, vt Fratres duos in cella vna manere non patiantur. Non ſolum autem Fratres noſtros, ſingulos in cellulis ſuis manere, ſed neque nocte, neque die alterum in alterius cellam ingredi poſſe decernimus, contra verò facientes die, mediam pœnam, nocte verò grauem ferant. Qui verò quouis tempore Superioris abſentis cellam ingreditur grauem pœnam ſemper incurrat.

3 Ne quis autem Regulæ verba ad otioſum egreſſum detorqueat; declaramus ea verba (iuxta eas) vbi præcipit ſingulos in cellulis ſuis, vel iuxta eas manere; de illis cellulis aperte intelligi, quæ olim, & nunc alicubi ſeparatæ conſtruuntur, iuxta deſcriptionem

habitationis eremiticæ poſtmodum tradendam, non verò de Clauſtri cellis, inter quas nihil eſt interualli.

4 Quamobrem nullo tempore liceat vlli in noſtris Conuentibus degenti, extra cellas ex profeſſo manere, vel deambulare, niſi de Prioris expreſſa venia. Quòd multo arctius obſeruandum eſt à Completorio expleto. Tũc enim Fratres ſtatim in cellas ſuas ſe recipere feſtinabunt, è quibus niſi ad neceſſaria naturæ, aut ſine Superioris venia non exibunt. In cellas autem ingreſſi à quouis ſtrepitu abſtineant, qui à proximis cellis poſſit audiri.

Cap. XIII. De modo quoad exitum è Clauſtro.

1 IN Regula noſtra grauiter decretum eſt, vt ſemper in cellis Fratres noſtri perſeuerẽt, niſi alijs iuſtis occaſionibus occupentur.

2 Quia verò eiuſmodi iuſtæ occaſiones plures, quam ſint facile finguntur; monemus Fratres noſtros, vt parce admodũ è Clauſtro exeant, feſtis præſertim diebus, quibus domi attentius Deo vacandum eſt.

3 Vt autem huic rei modus imponatur; ſtatuimus, vt Fratres noſtri ad eleemoſynas oſtiatim mendicandas nunquam foras egrediantur (licet hoc per Donatos fieri non prohibeamus) neque etiam exeant ad mortuos

tuos

Digitized by Google

tuos ſepeliendos, neque ad proceſſiones publi cas, niſi in terris infidelium, vel vbi hæreſes graſſantur, quando peculiarior ibi aliqua neceſſitas vrget.

4 Ad confeſſiones vero audiendas, & iuuandos morti proximos, aliaq; ſimilia pietatis officia, Fratres noſtri vocati prodire valeant; ita tamen, vt receſſus curam exactam gerant, neque propter iuuandos morti proximos (quantum per ipſos fieri poterit) extra Clauſtra pernoctent. Quod ſi omnino pernoctandũ ſit, venia Superioris prius impetretur.

5 Nullus è noſtris Fratribus ſubditus, aut Superior etiam confeſſionis, aut prædicationis gratia ad Monaſterium aliquod Monialiũ accedat, niſi earum Superior id petat; & tunc fiat de Prioris expreſſa venia, ſub vocis, ac loci priuatione ipſo facto incurrenda. Nullus è noſtris Fratribus eſſe poſſit ordinarius Con feſſarius Monialium aliorum ordinum.

6 Nullus præterea è noſtris extra Conuentum habitare ſinatur, etiam vt alicui Cardinali, vel Principi ſit à ſacris confeſſionibus.

7 Prior, & Procurator, quorum exitu, & labore cæteri Fratres intra Clauſtra perſeuerant, ad expedienda negotia iuſta ex cauſa egrediantur. Hortamur autem illos vt (ſi fieri poſſit) negotia omnia in vnum, duoſuè dies hebdomadę conferant, quibus ea prodeuntes expediant. Quia vero externa negotia pie-

Digitized by Google

tatis intuitu ſuſcepta, obſeruationem Regulæ, noſtræ receſſum tam ſeriò præſcribentis frequenti exitu eneruare poſſent; præcipimus, vt Fratres noſtri, tam Superiores, quam ſubditi, iuxta conſilium Apoſtoli aientis: Nemo militans Deo implicat ſe negotiis ſęcularibus; ab ſæculi negotijs, etiam pietatis obtentu gerendis, accuratiſſimè abſtineant, niſi charitate chriſtiana cogi videantur: neque Superiores, vel ſubditi admittant alicuius negotij expeditionem, etiam pietatis prætextu, ad quam è Clauſtro ſæpe prodire ſit neceſſarium, ſub pœna de illis pro culpæ modo ſumenda. Alij vero Fratres præter ſupradictos, & hoſpites, niſi ſubſit iuſta cauſa, raro valdè admittenda, puta pietatis, aut ſanitatis, & tunc re quoque bene penſata, & primo Diſcreto conſulto, à Superiore foras non mittantur.

8 Fratres domo exeuntes, ac redeuntes coram Sacramento, vel alio ad id deſignato loco breuiter orent, vt Deus illorum exitum, introitumque cuſtodiat, & Superioris benedictionem flexis genibus poſcant; nullus autem è noſtris etiam hoſpes, Clauſtro ſine Superioris venia egrediatur, ſub graui pœna.

9 Qui domo ad aliquid deſignatum exit, nihil aliud efficiat, niſi quid neceſſarium ſe offerat, quod ſimul ac domum peruenerit, Superiori aperiat; quod etiam obſeruent iter agentes, ſub graui pœna.

Priore

Digitized by Google

10 Priore, aut Vicario foras egreſſo, qui domui præeſt, nec exire, nec exeundi veniā alijs, quā Procuratori ad negotia expedienda, aut Prædicatori ad concionandū, & Confeſſarijs ad infirmos audiendos egreſſuris dare poterit. At ſi neceſſitas vrgeat, vt ipſe, vel alius exeat, ex conſilio, & conſenſu trium Fratrum antiquiorum id fiat.

11 Prior, nec exire, nec alteri veniam exeundi dare poſſit vltra triginta italica milliaria, & cum ſic exierint, facultatem ſcriptā, & obſignatam ſecum ferant, quam etiam non petitam Priori, aut Preſidenti aliorum Conuentuum ſtatim, ac peruenerint, oſtendant. Nulluſque ſine ſocio, niſi ex iuſta admodum cauſa iter agere ſinatur, binos enim Dominus Apoſtolos miſit. Bini ergo exeūtes indiuidue procedant, ſemperq; antiquior in itinere præſideat, niſi iuſta de cauſa Prior aliud decreuerit.

12 Dent operā Fratres noſtri, vt omnibus, cum quibus extra Clauſtra conuerſantur, bonum exemplum præbeant, & eos ad pietatem hortari, ſolari, ac Deo lucrari curent. Quod ſi quis contrafecerit, ac in itinere grauiter deliquerit à viciniore Priore, vel Præſide puniatur.

13 Nullus Frater intra vrbes, oppidavè niſi ob neceſſitatē Superioris arbitrio declarādā curru, lectica, vel ſella geſtatoria vehatur.

Vni-

14 Vniuerſi Fratres pedites iter agant, ſi vero neceſſitas aliud poſtulet, Prępoſitus, Prouincialis, Prior, aut Præſidens, expenſis, collatiſque circumſtantijs (vnuſquiſque prout ei per Conſtitutiones conceditur) diſpenſabunt. Qui autem ex neceſſitate pedes ire nequiuerit, veniam equitandi ſecum ferat, & iuxta morem Patriæ humiliter vehi curet.

15 Ferant ſecum Fratres noſtri in alia loca euntes litteras patentes, in quibus exprimatur cuius Cœnobij conuentuales ſint. Qua in re ne aliquod dubium oriatur, declaramus ex quo intimantur eiuſmodi litteræ, cum expreſsione conuentualitatis, quemlibet Religioſum incipere eſſe conuentualem illius Cœnobij, quod ei aſsignatur, & deſinere eſſe conuentualem cuiuſlibet alterius.

16 Monemus autem eos, qui pedites incedent, vt ſemper curent eleemoſynas mendicare; eos verò qui ex neceſſitate equitabunt ita ſe gerere, vt paupertatem, quam Deo vouerunt, præ ſe ferant.

17 Nemo è Conuentu, ſub prætextu Superiores ſuos adeundi, quauis iuſta de cauſa egrediatur, ſine venia eius, quem adire voluerit, ſub pœna pro culpæ modo ei imponenda.

Cap. XIV. De vita communi, ac regulari.

1 VT inter nos more naſcentis Eccleſiæ, ſit

cor

cor vnum, & anima vna res etiam externas, & actus oportet eſſe communes.

2 Vt autem omnibus pateat, quid ſit vita communis, declaramus, communem vitam eſſe, cum ex communibus officinis res neceſſariæ, Superioris conceſſu, ſingulis ad vſum tribuuntur: nec priuatim aliquis quicquam poſſidet, ſed ſtatim, ac eo, quo vtebatur non indiget, in communes officinas refert.

3 Hanc ergo communis vitę rationem, vniuerſi tam Pręlati, quam ſubditi perfectè ſequantur, non perſonarum, ſed ſolius neceſſitatis modum attendentes.

4 Quia vero communis vitæ ratio, regulari vitæ, iuxta noſtrum inſtitutum coniungi debet, præcipimus, vt nullus Prælatus extra ordinem negotijs, quamuis pijs, ipſi etiam prædicationi adeò incumbat, vt non poſſit quotidianis actibus vitæ regularis, maiori ſaltem ex parte intereſſe.

5 Denique, vt nec in ſermone inter nos aliquid ſingulare ſit, prohibemus Fratribus noſtris quemcumq; Doctorum, ſeu Magiſtrorum, aut cuiuſuis alterius nominis gradum accipere, vel ob id vlla exceptione gaudere, aut eiuſmodi nominibus appellari.

6 Soli & omnes Sacerdotes vocentur Patres, qui vſitato nomine (Veſtra Reuerentia) appellabuntur, reliqui autem Religioſi vocentur Fratres, qui (Charitas Veſtra) ex more dican-

can-

Digitized by Google

cantur, nulluſque Frater alium quemuis, etiã Præpoſitum, Reuerendiſſimi Patris, vel Veſtræ Paternitatis titulo appellet, ſub pœna media. In communi vero Tabula officiorum, humilia quæque, etiam Superioribus iniungantur, ne quid, vel ad charitatem, vel ad humilitatem deſideretur.

Cap. XV. De ordine, ac ſedibus Fratrum.

1 ETſi primos accubitus non amare, ac in nouiſſimo loco ſedere Chriſti conſilium ſit, quod per affectum quiſque amplecti debet, externè tamen ad tuendum decorem domus Dei ſubſequens diſcrimen ſedium extra Capituli, & Definitorij tempora obſeruandum eſt.

2 Primo igitur totius Congregationis loco ſedebit Præpoſitus, qui officio ſuo expleto nulla prærogatiua gaudebit, ſed pro ſuæ profeſſionis antiquitate ſedebit inter alios.

3 Secundus locus erit Prouincialis in ſua Prouincia, tertius erit Prioris vniuſcuiuſque in ſuo Conuentu: quem quarto loco ſequentur Definitores generales pro ſuorum officiorum ſerie. Mox Procurator generalis, deinde Prouinciales alij, poſtea Priores hoſpites, qui ibi forte aderunt, pro ſuarum domorum antiquitate, exinde Vicarius, vel Supprior, poſt quem immediate ſedebunt Suppriores hoſpites, eo ordine, quo de Prioribus dictum eſt.

eſt. Poſtea Sacerdotes profeſſi iuxta antiquitatẽ profeſſionis, deinde Fratres clerici profeſsi ſacris initiati, ita vt Diaconus Subdiaconum antecedat, & inter initiatos eiſdem ſacris antiquior profeſſione ſit loco prior. Poſt hos Fratres clerici ſacris non inſigniti ſecundum profeſſionis antiquitatem, qui omnes ſi fuerint profeſſione æquales, præcedat ætate prouectior. Poſtea Nouitij clerici, inter quos ſi quis fuerit Sacerdos, vel ſacris initiatus reſpectiue cęteros nouitios præcedat. Poſtmodum Fratres non clerici pro diſcrimine antiquitatis.

Cap. XVI. De honeſta Fratrũ recreatione.

1 IVxta diſciplinam ſanctorum Patrum, qui laborem intermittere conſueuerunt, vt diutius laborarent; præcipimus, vt quotidie ſtatim à prandio in opportunum aliquem locum Fratres omnes conueniant, & ibi per vnam horã mutua charitate ſimul læti permaneant, vbi de rebus ſpiritualibus, ac honeſtis iuxta Inſtructiones loquantur, & ordinariè ijs, quę in commune dicuntur attendant.

2 Per omne ieiuniorum noſtrorum tempus à Regula præfixum, veſpertina recreatio non ſit, prætérquam in ſtudiorum Conuentibus ijs diebus, quibus concluſiones defenduntur. At Superior facilè det veniam, & cum expedire vide-

videbitur,præcipiat, feſtis præſertim diebus , vt Fratres abſoluto veſpertino officio , ante Completorium à labore aliquantum ſimul recreentur. Eo verò tempore,quo ex Regula nõ ieiunatur , Veſperi Fratres aliquantum recreentur , ita tamen,vt Completorium in crepuſculo,ideſt cum pulſatur ſignum Salutationis Angelicæ, dicatur .

3 Nouitij cum ipſorum Magiſtro,vel alio illius vices gerente , ſeorſum in loco recreationis conuenient , niſi cum Prior aliter decreuerit .

4 Singulis annis ~~quater,vel~~ ſexies ~~vt plurimum~~,omnes Conuentus Fratres foras exire poſsint . Caueat autem Superior,ne Conuentus debita cuſtodia deſtituatur.

5 Sæculares vero à noſtris recreationibus abſint , niſi neceſsitas ineuitabilis aliud requirat .

Cap. XVII. De ſuffragijs pro Defunctis.

1 Sint Fratres noſtri ad pœnas animarum , quę igne Purgatorio torquentur, leniendas admodũ miſericordes,ſtatimq; ac Frater aliquis obierit,Prior Prouincialem, ipſe verò prouinciæ ſuæ Priores,ac Præpoſitum,Præpoſitus verò Congregationem confeſtim moneat,vt pro eo ſubiecta ſuffragia fiant .

2 Pro vnoquoque Religioſo profeſſo in eo Con-

Digitized by Google

Conuentu vbi interierit officium ſepulturæ,
& officium integrum Defunctorum cum Ve-
ſperis, & Miſſa cantabitur: in alijs verò omni-
bus Conuentibus ſuæ Prouinciç canetur Miſ-
ſa, & officium integrum recitabitur. Inſuper
quilibet Sacerdos domus in qua deceſſit, tres
Miſſas pro eo dicet, vnam vero omnes alij Sa-
cerdotes omnium Conuentuum illius Prouin
ciæ. Præterea in alijs totius Congregationis
Prouincijs, in quolibet Conuentu vna Miſſa
conuentualis cantabitur, & recitabuntur Ve-
ſperæ, & vnum nocturnum Defunctorum. Fra
tres verò choriſtæ tam eiuſdem Monaſterij,
quam totius Prouinciæ vnum integrum offi-
cium Defunctorum, Fratres vero non cleri-
ci eiuſdem prouinciæ vnum integrum Roſa-
rium, reliqui autem totius Congregationis Sa
cerdotes tertiam partem Roſarij recitabunt.
Pro patre vero Præpoſito in tota Congrega-
tione dupla ſuffragia fiant, & officium Defun-
ctorum vbique cantabitur. Pro patribus ve-
ro Definitoribus generalibus, & Procuratore
generali in tota Congregatione, pro patribus
Prouincialibus in ſua prouincia, & pro Prio-
ribus in ſuo Conuentu, præter illa, quæ pro cç
teris Fratribus dicuntur, Miſſa vna priuata à
Sacerdotibus ſingulis, vnum officium Defun-
ctorum integrum à ſingulis choriſtis, & Roſa-
rium integrum à non choriſtis recitentur.
Cum obierit Frater aliquis profeſſus non cho

riſta

Digitized by Google

riſta pro eo eadem, quæ pro cæteris Religioſis profeſſis ſuffragia fiant. At pro Nouitio quouis ſiue clerico, ſiue non choriſta, die obitus fiant ſuffragia in eo loco, vbi decedit, ęquè ac pro quolibet profeſſo.

3 In quolibet Monaſterio vniuſcuiuſque Prouincię Monialium noſtrarum canetur Miſſa vna conuentualis, & recitabitur vnum officium integrum Defunctorum pro quouis Fratre noſtro in ea Prouincia obeunte, laicæ verò Moniales tres partes Roſarij recitent. Fratres vero noſtri in quolibet Conuentu illius Prouinciæ pro Moniali decedente vnam Miſſam conuentualem canant, vnumque nocturnum Defunctorum cum laudibus recitent. In Conuentu autem, à quo Monialibus noſtris Sacramentum pœnitentiæ miniſtratur, quilibet Sacerdos pro ſingulis Monialibus eius vrbis, aut oppidi Miſſam vnam priuatam faciet.

4 Simul ac obitus D. N. Papæ, ac Illuſtriſſimi Protectoris ſcietur exequiarum ſolemnium officium pro eis in Monaſterijs omnibus totius Congregationis fiat.

5 Feria ſecunda per integrum annum fiat ſacrum pro Defunctis noſtris, ſcilicet pro quo nulla eleemoſyna recipiatur, & (excepto Paſchali tempore) Veſperæ Defunctorum (præterquam in feſtis de præcepto, & quę ſolemniter celebrantur in Congregatione) poſt illius diei Veſperas recitentur.

Tri-

Digitized by Google

6 Tribus præterea anni temporibus, inter octauam ſcilicet Epiphaniæ, & Purificationẽ; inter octauam Reſurrectionis, & Aſcenſionẽ, inter octauam ſancti Michaelis, & feſtum Omnium Sanctorum fiat commemoratio pro Defunctis, ita vt ſingulis illorum trium temporũ recitetur triplex officium integrum Defunctorum, & tres Miſſæ cantentur.

7 Quæ quidem ſuffragia pro Fratrum noſtrorum animabus; pro eorumdem Fratrum conſanguineis, affinibus, amicis; pro ijs, qui in noſtris Monaſterijs ſepulti iacent; pro benefactoribus, & ſæcularibus, qui fraternitatis litteras habuerunt, exoluenda ſunt; quæ ſtatim primis trium deſignatorum temporum diebus omnino fiant.

8 Sit locus à ſæcularium ſepulchris ſeparatus, vbi Fratres noſtri ſepeliantur; ſit etiam liber in quo defuncti Fratres ſcribantur, vbi is, cui rem Superior commiſerit, annotet nationes, & nomina; ſubijciatque compendium virtutum eorum, qui ſanctitate claruerunt, vt poſteri ad virtutis æmulationem excitentur.

9 Nulli ſæcularium Capella, vel peculiare ſepulchrum ſine Præpoſiti, vel Prouincialis venia detur. Quòd ſi Præpoſitus, vel Prouincialis conſuli nequeat, id fiat de cõſenſu Conuentus. In communi verò ſepultura, de conſenſu Conuentus poterunt ſæculares ſepeliri.

10 At pauperes aliàs ſepultura cariturí

D in

in noſtris Eccleſijs ſepeliri poterunt. De quarta vero funerali nulla cum Parochis controuerſia ſit, ſed libenter eis Fratres noſtri pacis amore cedant.

Cap. XVIII. De Charitate erga infirmos.

1 CHaritas ad conſolandos ſolatio deſtitutos propenſa eſt. Quare nauent operam Fratres noſtri, vt & conſilio, & obſequio ęgros conſolentur: & Superiores de ſpirituali, corporalique ægrotantium remedio ſingularem curam gerant.

2 Vt autem expurgata conſcientia morbi labor ſit fructuoſior, ſtatuimus, vt ſtatim, ac Frater aliquis in morbum inciderit, confiteatur, & ſacram Euchariſtiam recipiat: deinde vbi ex morbo non periculoſo, ſed longo decumbit, per hebdomadas ſingulas ſemel ſaltem confiteatur, & ſacram Euchariſtiam recipiat: imminente verò periculo Euchariſtiã (quantum pro Sacramenti reuerentia licebit) frequenter ſumat.

3 Prior Fratribus ægris Fratrem aliquem, vt eis miniſtret, probum, ſedulum, moribusq. ſuauem deſignabit, qui eos quaſi nutrix, fouere, ſolarique poſſit, & tam ipſe Prior, quam Procurator omnia à Medicis præſcripta diligenter prouidebunt. Quorum incuria, ſi quis ægrotus periclitetur, ſeuerè pro culpæ

culpæ modo puniantur.

4 In eo Monaſterio, vbi Frater aliquis in morbum inciderit, maneat, quouſque conualeſcat, niſi Prępoſitus, vel Prouincialis aliud præceperit. In ædibus vero ſæcularium etiam conſanguineorum, neque curentur ægri Fratres, neque conualeſcant, niſi adeo grauis inſtet neceſſitas, vt iuxta conſilium Medicorum cælum mutari debeat. Quo in caſu ſolummodo Frater aliquis infirmus de cōſenſu Prioris, ac Diſcretorum poterit extra Clauſtrū mitti.

5 Dent operam Superiores, vt in quouis Conuentu Valetudinarium conſtruatur, vbi ſint Fratres ægroti, & admodum debiles, extra quod Fratres decumbentes vltra triduum manere non permittant, ſed illuc deferri præcipiant, quotidieque ibi (ſi commodè fieri poteſt) ægroti omnes Sacrum audiant.

6 Prior ipſe quotidie Fratres decumbentes paternis viſceribus viſitet, aut impeditus alteri id officium committat, & animaduertat qua charitate illis inſeruiatur. Singularem quoq; curam gerat de victu eorum, qui, vt conualeſcant, in refectoriolo carnibus veſcuntur.

7 Aegri vero Fratres noſtri, ſi quid eis, (vt ſolet ad experimentum patientiæ, ac meriti augmentum) defuerit meminerint ſe Chriſti paupertatem ſpontè quęſiſſe, ac nolint ſibi, quaſi diuitibus miniſtrari.

Cap. XIX. De Hoſpitalitate.

1 HOſpitalitas merito colenda eſt ab ijs, qui charitatem profitentur: charitas enim non querit quæ ſua ſunt, ſed quæ aliorũ. Vniuerſi ergo Conuentuum noſtrorum Superiores, cum expedire in Domino cenſuerint, hoſpitales ſint erga omnes, ſed potiſſimum erga Religioſos alios inopes, à quibus ſi noti non ſint, Ianitor litteras patentes prudenter petat, & ad Superiorem deferat.

2 Erga Fratres vero noſtros præſertim, hoſpitalitatem exerceant, & aperta charitatis ſignificatione eis ſine vlla exceptione neceſſaria prouideant, ſub pœna graui. Qua etiã pœna puniantur, qui cum ad Conuentum peruenire tempeſtiuè poſſunt in eo loco, vbi Conuentum habemus, apud alios etiam Religioſos veſcuntur, vel hoſpitantur, vel pernoctãt, quæ omnia eis prohibemus. Ijs autem, poſtquam acceſſerint ad Conuentum, vt à labore itineris recreentur, licebit per duos dies communibus actibus non intereſſe.

3 Fratres noſtri hoſpites, quamdiu in alio è noſtris Conuentibus manent, quauis de cauſa nec petant, nec mutuum aliquid accipiant, ſine Superioris loci illius ſcitu, & conſenſu, ſub pœna pro culpæ modo de illis ſumenda.

4 Sit Frater aliquis deſignatus ad exci-

pien-

piendos hoſpites, moribus ſuauis, cui tantū loqui, agereque cum hoſpitibus liceat. Qui præter hunc ex profeſſo cum hoſpitibus verba fecerit, pœna media puniatur.

5 Pater Procurator generalis Hiſpaniæ, eiuſque Socius, & alij inde miſſi inſigni charitatis ſignificatione in omnibus noſtris Conuentibus hoſpitentur; & quamdiu eis placuerit, commorentur, ac eis ſeu valentibus, ſeu ægrotantibus per omnia prouideatur. Quod ſi præfatus pater Procurator Socio caruerit, ſocius ei è noſtris Fratribus ad ſua negotia expedienda promptè ſemper offeratur.

6 Hoſpites ſæculares, niſi fortè ij ſint, qui de Congregatione benemeriti fuerint, in noſtris Conuentibus non immorentur. At ſi eiuſmodi ſint, detur opera, vt quam breuiſſimè maneant apud nos, ne illorum gratia aliquid indulgentiæ contra legum obſeruationem admittatur.

7 Ad ſpiritualia verò exercitia ſæculares admitti poterunt: ij autem, qui iuſto timore grauia pericula fugiunt, vltra tres dies in Conuentibus noſtris latere non ſinantur, niſi forte grauis neceſſitas ex charitatis lege ponderanda, aliud requirat.

Digitized by Google

Cap. XX. De ſacris concionibus, & Sacramenti pœnitentiæ miniſterio.

1 CAueant Fratres noſtri ne (quoad per inſtitutum noſtrum licet) proximorum ſalutem negligere videantur. Propterea præcipimus, vt in omnibus Monaſterijs, (exceptis Studiorum, Nouitiatus, & Eremi Conuentibus) ſi populi concurſus ſit, Superiores curent diebus feſtis haberi concionem.

2 Conciones etiam habebunt Fratres noſtri ad Confratres Societatis Beatiſsimæ Virginis, quæ in noſtris Conuentibus poterit inſtitui, habita ratione, vt eius exercitia, à noſtro inſtituto aliena non ſint.

3 Integra vero Quadrageſima extra noſtras Eccleſias ſine Præpoſiti, vel Prouincialis venia nullus Frater concionetur, & Præpoſitus, Prouincialisque Concionatoris extra Conuentum integra Quadrageſima permãſuri, probitatem conſiderent. Prædicationis etiam gratia de Præpoſiti, ac Definitorum generalium, ſeu Prouincialis, Definitorumq; Prouincialium conſenſu ob grauem neceſſitatem inſtantem per dies aliquot Fratrum miſſiones fieri poterunt ad loca vltra triginta italica milliaria diſtantia, quæ verbi Dei neceſſitate laborant. Sed vt ad tantum onus

Con-

Concionatores ſe præparare valeant, Superior tempus, quod in Domino neceſſarium arbitrabitur, eis ad ſtudium, & orationem ab alijs actibus immune concedat.

4 Superiores autem omnes Fratribus noſtris concionaturis concedere poterunt, vt per triduum ante concionis diem actibus Chori non interſint. Orationi tamen mentali communi intererunt.

5 Nullus è noſtris Concionatoribus, ſeu Confeſſarijs ob eas functiones, aut occaſione inde accepta eleemoſynā petat, ne actiones, quæ omni labe carere debent, in aliquem, niſi ſolius pietatis quęſtum vertantur.

6 Priuſquam Concionatores eo fungantur officio in Scriptura ſacra, Sanctorumque lectione ſint idoneè verſati, qui per duos ſaltē annos Theologiæ Scholaſticæ, vel ſacris Canonibus operam dederint: ſemperque ſolida, & vtilia populo prędicabunt: alias ſi à Superiore moniti non reſipuerint, à Præpoſito vel Prouinciali eis prædicatio prohibeatur.

7 Vt autem idoneos verbi Dei miniſtros Religio noſtra habere poſſit, Prępoſitus, & Prouincialis nemini ad concionandum, aut confeſſiones Fratrum, vel ſæcularium audiendas veniam det, priuſquam à Priore, primoq; Diſcreto, & alio examinatore, quem Conuentus elegerit coram omnibus Capitularibus ri

Digitized by Google

Cap. XXI. De Capitulo Conuentus, & quotidianæ correptionis charitate.

1 INter charitatis opera primum locum obtinent, quæ comite prudentia non iam ad animos auertendos à culpis grauioribus, ſed ad promouendos in altiorem ſanctitatem, frequentari ſolent; cuiuſmodi ſunt illæ correptiones, quæ ex more Sanctorum in Clauſtris exercentur.

2 Propterea ordinamus, vt in ſingulis noſtrorum Fratrum Conuentibus, Capitulum per ſingulas hebdomadas, vt in Regula ſancitum eſt, ſemel ſaltem à Priore, Vicario, vel alio ex illorum expreſſa commiſſione fiat, in quo de culpis ordinarijs ad Prælati iuriſdictionem ſpectantibus ex charitatis affectu Fratres corripiantur. Si enim alia extraordinaria culpa detegeretur, maturiore conſilio remedium à Superiore prouidendum eſſet.

3 Capitulum mane fiat, qua hora communis oratio fieri deberet. Exhortatio vero vltra dimidiam horam, culparumque correptio vltra dimidiam aliam, pauloue amplius non durabit.

De

8 Quod ad actuum Capituli ſeriem modumque ſpectat, cęremoniæ in Ordinario præceptę ſeruabuntur. Finita vero culparum correptione, Superior interroget Patres, an ad rectam domus gubernationem aliquid fieri expediat; ſupplex etiam rogabit, vt ſi quas in eo culpas animaduertant, eum ſeorſum in cella moneant, vel Patrem aliquem de ijs certiorem faciant, qui poſtmodum eum admonebit.

9 Solemniſſimis anni feſtis, vel eorum Vigilijs de culparum correptione non agatur; ſed Superior, vel alius, cui ab eo iniungetur de feſto ſermonem habeat. In Epiphania tamen Domini, & in Exaltatione ſanctæ Crucis poſt exhortationem Votorum renouatio; ſponſiones autem, & collationes in Exaltatione ſanctæ Crucis poſt prandium fiant, ad curſum ieiuniorum feruenter incipiendum.

10 Singulis præterea diebus (pręter feſta valde ſolemnia, & nonnullas inſignium ſolemnitatum Vigilias, & quatriduum ante Paſcha, pridieque diei Capituli Conuentus) Prior, aut Vicarius, & cum illi abſunt Supprior, vel de expreſſa Prioris, vel Vicarij venia alius, ſurgente Zelatore, ac poſtquam ei fuerit iuſſum, leues culpas ſincerè proferente, Fratres ex charitate corripiet. Fra-

tres

Digitized by Google

tres verò ſinguli, ſtatim ac à Zelatore nominantur, & alij ſe ipſos accuſare volentes, dicentes, mea culpa, ſe proſternant, & humiliter admonitionem audiant, & pœnitentiam impoſitam impleant. Illos verò (ne quotidiana correptio moleſta fiat) Superior infra octauam circiter horæ partem expediet.

Finis primæ partis.

Digitized by Google